

JAVNI TOŽITELJ O NASILJIH V HARLAN OKRAJU

OBTOŽENIH JE VEČ POSAMEZNIKOV IN NAD 20 PREMGOVNIH DRUŽB

LONDON, Kentucky, 23. maja. — Porotni-
kom, ki bodo razsojali o krivdi ali nekrivdi obto-
žencev v Harlan okraju, je opisal danes Brein Mc-
Mahon, pomožni zvezni generalni pravdnik, na-
silja, ki so bila v tej okolici na dnevnem redu.

— Vlada bo dokazala, — je rekel, — da so pre-
mogovne družbe najemale oborožene bandite, ki
naj bi preprečili organiziranje premogarjev. Glav-
ni namen premogovnih družb je bil netiti sovra-
štvo proti unijam. V enem samem mesecu so pla-
čale kompanije glavnemu najetežu Benu Unthan-
ku dva tisoč dolarjev, da bi preprečil ustanovitev
delavske organizacije v Harlan okraju.

— Nihče naj ne misli, — je poudarjal Brien
McMahon, — da nastopa vlada kot zagovornica
unij, toda njena dolžnost je preprečiti kršenje zve-
znih postav.

McMahon je prečital obtožnico, v kateri je več-
krat poudarjeno, da so se obtoženci zarotili "de-
lavce ogrožati in z njimi nasilno ravnati."

Obtoženih je 44 posameznikov in 22 kompa-
nij. Zastopa jih devetnajst advokatov.

Po McMahonovem govoru so izjavili advokati,
da potrebujejo več časa, nakar je sodnik odgodil
razpravo do jutri.

McMahon je govoril več kot eno uro. Unthanka
je označil kot voditelja "pomožnih šerifov", čijih
naloga je bila delavce ustrahovati in če ni kazalo
drugače, tudi tega ali onega "spraviti s poti."

Obljubil je dokazati, da so premogovne družbe
vzdrževale obrambni sklad za preprečenje delav-
ske organizacije. Kadarkoli so se pojavili v okraju
delavski organizatorji, so družbe povišale prispev-
ke v ta sklad.

Kompanije so imele skupen urad v hiši naspro-
ti sodišča v Harlanu. V tem uradu sta se sestajala
George Ward, tajnik zveze delodajalcev, in ta-
kratni šerif Theodore R. Middleton, kadar je bi-
lo treba preprečiti organiziranje delavcev.

Premogovne družbe so postavile za šerifa T. R.
Middletona \$150,000 jamščine.

Državno pravdnništvo bo dokazalo, da je Geo.
Ward uničil vse zapisnike in listine zveze deloda-
jalcev, ko jim je pretela senatna preiskava.

Veliko senzacijo je povzročila vest, da je odst-
pil-odvetnik Charles S. Dayton kot zagovornik
Clover Splint Coal Co. To pomeni skoraj toliko
kot da družba priznava svojo krivdo.

WASHINGTON, D. C., 25. maja. — Ravno
eno leto zatem, ko je predsednik Roosevelt poslal
24. maja lanskega leta svojo poslanico kongresu,
v kateri je zahteval, da kongres sprejme postav-
bo glede delovnega časa in plač, je poslanska zborni-
ca sinoči sprejela Nortonovo predlogo, da je vstre-
ženo željam delavske federacije in odbora za indu-
strijsko organizacijo.

Glasovanje je bilo 314 proti 97 glasovom.
Poslanska zbornica je 17. decembra zavrgla
predlogo, sedaj pa je bila po burnih 12 ur trajajo-
čih debatah sprejeta.

Predloga, ki jo je sprejela poslanska zbornica,
določa najnižjo plačo 25 centov na uro in bo v
treh letih dosegla 40 centov; delovni čas pa znaša
44 ur na teden, v dveh letih pa bo znašal samo 40
ur.

Izvedba postave bo izročena delavskemu de-
partmentu, ki bo pa zaslišanju raznih industrijev
odredil, kake določbe veljajo za kako industrijo.

Hodža in Henlein prekinila pogajanja

REPUBLIKANCI IMAJO USPEHE

**V Kataloniji so razbili
fašistično levo krilo. —
Aeroplani igrajo veliko
vlogo v vladni ofenzivi.**

HENDAYE, Francija, 25.
maja. — Republikanci poroča-
jo, da se razbili levo krilo fa-
šistične severne armade v zapad-
ni Kataloniji.

Republikanci so pregnali fa-
šiste iz močnih postojank v go-
rah južno od francoske meje. Ti
boji so bili najljutejši po bojih
v katerih so zavzeli 22. decem-
bra Tuerin in ga držali dva me-
seca.

Vladni aeroplani igrajo veli-
ko vlogo v ofenzivi, ki že traja
tri dni. V teku so najljutejši
boji državljanske vojne na 60
milj dolgi fronti od Leride in
severno od Sorta.

Republikanci poročajo, da so
prebili fašistično črto med Sor-
tom in Liavorsijem.

Na južnem koncu fronte pa so
republikanci zbrali 40,000
vojakov nasproti Balagnera.
80 milj severozapadno od Bar-
celone. V Balagneru držijo fa-
šisti most čez reko Segre.

Poročila iz Barcelone nazna-
čajo, da je bilo v zračnih be-
jih med Lerido in Trempom iz-
streljenih 8 fašističnih aeropla-
nov. Republikanci pa prizna-
vajo, da so izgubili tri aeropla-
ne.

MADRID, Španija, 25. ma-
ja. — Fašistični aeroplani se
napadli Valencijo in ubitih je
bilo neznano število ljudi; tudi
škoda na poslopih je velika. —
Odkar so fašisti ločili Barcelo-
no od Valencije, ko so prišli do
Sredozemskega morja, je Val-
encija glavno pristanišče re-
publikanske Španije.

Barcelono so fašistični letal-
ci bombardirali iz take višine,
da aeroplanov golo oko ni mo-
glo videti. Kot poroča Associ-
ated Press, so bombe največ
padale na južni del mesta, to-
da škoda ni bilo mogoče takej
dognati.

HAVRE, Francija, 25. maja.
— V Havre je dospelo 200 ton
zlata in srebra v vrednosti —
\$32,000,000. Zlato je poslala
španska državna banka ter ga
bo parnik Normandie odpeljal
jutri v New York.

Zlato je bilo pred nekaj
dnevi poslano iz Katalonije čez
mejo v Francijo in je namenje-
no za plačilo blaga, ki ga je
republikanska vlada naročila v
Združenih državah.

STARE URE PRODAJAJO ZA NOVE

ATLANTIC CITY, N. J., 25.
maja. — Na tukajšnji konven-
ciji zlatarjev in urarjev, je po-
ročal neki delegat, da prodajo
raketirji vsako leto najmanj
milijon ur. Ure so stare od 5
do 50 let, prodajo jih pa kot
nove. S tem oškodujejo postav-
ne trgovce za dvajset milijonov
dolarjev.

MEHIKA POZIVLJA GOVERNERJE

**Mehiška vlada je pozvala
governerje, da podpira-
jo predsednika Carde-
nasa. — Uporniki so
streljali na vladne aere-
plane.**

MEXICO, Mehika, 24. maja.
— Mehiška vlada je pozvala
governerje in legislature vseh
držav, da podpirajo predse-
dnika Lazara Cardenasa. To je
storila vlada zaradi tega, da
zadusi govorice, da se bo vsta-
ja, ki jo je pričel v državi San
Luis Potosi general Saturni
no Cedillo, razširila tudi na o-
stale države.

Kot poročajo vladni letalci,
ki pregledujejo ozemlje, ki ga
drži general Cedillo, ima upor-
ni general okoli 14,000 vojakov.

Uporniki so s strelji preku-
njali tri vladne aeroplane, ker
so leteli prenizko.

General Cedillo, o katerem
zatrjujejo, da je fašist, ima o-
koli sebe večino kmetov, ki ne
znajo govoriti španščine. Iz te-
ga je razvidno, da general Ce-
dillo ne podpira srednji razred
prebivalstva.

Ako je hotel general Cedillo
vprizoriti fašistično vstajo, bo
dognano šele pozneje, ko bo mo-
gla vlada objaviti njegove li-
stine in razglase.

Kot zatrjujejo verodostojni
virji, je položaj naslednji:

V državi San Luis Potosi so
si kmetje razdelili zemljo in je
vsak dobil svoj delež. Zato ne
morejo razumeti, zakaj bi bil
tudi pri njih, kot po drugih
državah vpeljan združni kmet-
ski sistem, po katerem kmetje
družijo združne kmetije in
si potem delijo dobiček.

Poleg tega pa tudi kmetje v
San Luis Potosi ne marajo
vladi izročiti orožja, ki so ga
že več let rabili na lovu.

Vojni minister Manuel Avila
Camacho pravi, da bo general
Cedillo kmalu uvidel, da se bo
moral podati.

Železniška uprava naznanja,
da je bil na Rio Verde železni-
ci, katero so uporniki v petek
razdeljali, zopet obnovljen re-
dni promet. Privatna poročila
pa naznanjajo, da je nočni pro-
met med San Luis Potosi in
Tampico vstavljen, ker je ne-
varnost, da uporniki železnico
napadejo.

Kongresni krogi zagotavlja-
jo, da bo kongres razglasil, da
vlada države San Luis Potosi
ne obstoji več, ker so se gover-
ner Hernandez Netro in neke-
teri kongresniki pridružili ge-
neralu Cedillo.

POZOR, ČITATELJI!

Čitateljem naznanjamo, da
tedenska priloga, ki navadno
uvrstimo k četrtkovi številki,
bomo ta teden dodali k petkovi
številki lista!

NEMŠKI ČASTNIKI ODPOKLICANI

**Hitler je odpoklical nem-
ške častnike iz Kitajske.
Maršal Čankajšek je u-
kazal protiofenzivo.**

SANGHAI, Kitajska, 24.
maja. — Kitajski vrhovni po-
veljnik maršal Čankajšek je
razjarjen, ker je nemški kance-
lar Hitler poklical vse nemške sve-
tovalce pri kitajski armadi in
prepovedal Kitajski prodajati
municijo, je večeraj vrzel svoje
divizije proti Japoncem, da s
protiofenzivo vstavijo japon-
sko prodiranje. Proti večeru so
si Kitajci zopet osvojili tri
mest in 12 vasi.

Nek kitajski častnik je v
Hankovu rekel, da je Čankajše-
kova armada zopet zavzela
Lanfeng, Jifeng in Tangšan, ki
so važna mesta ob Lunghaj že-
leznici, ki brani začasno kitaj-
sko prestolico Hankov.

Isti častnik je tudi rekel, da
odpokie nemških vojaških sve-
tovalcev, katerim je načeloval
general Aleksander von Falken-
hausen, ni prav nič oslabil
kitajskega odpora.

Hitler je odpoklical nemške
častnike, ker ga je k temu pri-
silila Japonska na podlagi nem-
sko-japonsko-italijanske pogo-
dbe, ki ima namen pobijati ko-
munistem.

Poveljnik kitajske armade o-
koli Sučova, general Lincong-
jen, ki je molčal dva dni, je na-
znanil, da se je njegova arma-
da umaknila iz Sučova. Gene-
ral pravi, da je izpeljal strate-
gičen umik čez Tiencin-Pukov
železnico proti jugozapadu od
padlega Sučova, in da zopet
zbira svojo vojsko pri Jung-
čengu, 65 milj jugozapadno od
Sučova.

Japonci sami priznavajo, da
se je umaknilo 25 kitajskih di-
vizij, o katerih so zatrjevali, da
se ne bodo mogle umakniti in
da bodo uničene.

Japonci naznanjajo, da nj-
hova armada prodira dalje pro-
ti severu od Sučova ob Tiencin-
Pukov železnici ter izražajo up-
anje, da bodo kmalu združili
severno in južno osvojeno po-
krajino.

Kitajci naznanjajo, da so se
uspešno in strategično umakni-
li iz Tajerčavang in Sučova in
da so ob Tiencin-Pukov že-
leznici dosegli več uspehov.

HANKOV, Kitaj-ka, 25. ma-
ja. — General Čankajšek noče
dovoliti nemškim vojaškim sve-
tovalcem, katere je Hitler od-
poklical, da bi odpotovali iz Ki-
tajske, ker se boji, da bi mogo-
če izdali kitajske vojaške taj-
nosti Japoncem.

Nemško poslanstvo je več-
eraj objavilo, da je berlinska
vlada izrazila željo, da bi kitaj-
ska vlada dovolila vojaškim
svetovalcem, da smejo prekli-
cati svojo pogodbo in se vrni-
ti v Nemčijo.

POLITIČNO OZRAČJE V PRAGI JE ZOPET ZELO NAPETO

PRAGA, Čehoslovaška, 25. maja. — Vodja su-
detskih Nemcev, Konrad Henlein, je odpotoval iz
Prage na svoj dom v Asch, ne da bi se z ministr-
skim predsednikom Milanom Hodžo dogovoril za
plan, kdaj se bodo nadaljevala pogajanja, ki so se
pričela v ponedeljek zvečer.

Poročilo pa pravi, da je nem-
ška vlada odpoklicala svoje
častnike, ne da bi stopila n
katero stran v kitajsko-jap-
ski vojni, temveč, da ohrani v
vojni popolno nevtralnost.

Vojaški svetovalci pa se da-
lje opravljajo svoje posle in
čakajo, da pogajanja med obe-
ma državama odločijo njihovo
usodo. Ako zavzame kitajska
vlada stališče, da svetovalci
"niso zanesljivi" (da niso na-
ziji), tedaj Nemčija ne bo za-
btevala, da se vrnejo domov.
To pa bi bilo tudi častnikom ze-
lo po volji, ker želijo ostati na
Kitajskem.

Častniki sami pravijo, da u-
pajo, da jim bo dovoljeno o-
stati in da se v tem oziru posluži-
jejo vsega svojega vpliva v
Nemčiji.

HANKOV, Kitajska, 25. ma-
ja. — Kitajski vojaški povelj-
niki priznavajo, da so se Ja-
ponci po padcu Sučova sicer
polastili mnogo ozemlja, toda
ni se jim posrečilo zajeti kitaj-
ske armade in ji tudi niso pri-
zadeli nikakega hudega udara.
Pravijo, da so kitajske armade
v južnem Santungu in drugih
krajih okoli Sučova umaknile
v popolnem redu, četudi so bi-
le njihove izgube težke.

Armade so na mnogih kra-
jih morale iti skozi japonske
vrste in se nahajajo okoli Ho-
faja, 175 milj južno od Sučova in
po-tavljajo novo črto v polkro-
gu okoli Kajfenga ob Lunghaj
železnici.

Kitajci so odbili japonske na-
pade okoli Lovanga.

RAZPEČEVALCI PONAREJE- NEGA DENARJA

NEWARK, N. J., 23. maja.
— Policija je aretirala tri mla-
de ljudi ter našla pri njih za-
\$4000 ponarejenih bankovcev.
Zagovarjati se bodo morali
pred zvezno veleporoto. Sodnik
je postavil vsakega pod \$25,000
varščine.

PREPREČEN BEG IZ ALCATRAZA

SAN FRANCISCO, Cal., 23.
maja. — Trije kaznenci so sku-
šali danes pobegniti iz kazni-
nice na otoku Alcatraz, toda
poskus se jim ni posrečil. Na-
tla so pobili nekega neoborože-
vanega stražnika, kateremu so
pa prihiteli oboroženi tovari-
ši na pomoč in jih premagali.
Dva sta bila obsojena zaradi
bančnega ropu na trideset let
ječe, tretji pa zaradi odvedbe
na dosmrtno ječo.

O razgovoru ni vlada ničesar
uradnega objavila, splošno pa
je mnenje, da Henlein ni naklo-
njen kakor poravnati.

Nemški poslanik Ernst Ei-
senlohr, se je zopet zglasil v
vnanjem uradu, toda, kaj je bil
namen njegovega obiska, ni bi-
lo objavljeno. Kabinetsni poli-
tični odbor je imel nato dolgo
sejo.

Splošno mnenje o političnem
položaju je danes mnogo manj
optimistično kot je bilo večeraj,
četudi so Čehi trnili v svojem
sklepu, da držbe, ne glede na to,
kaj jih se čaka.

Da je Henlein tako naglo od-
potoval iz Prage, je najbrže
vzrok ta, da bo navzoč pri po-
grebn dveh nemških kmetov, ki
sta bila v soboto vstreljena, ker
se nista vstavila na poziv vo-
jaške straže.

Sudetski Nemci so preskrbe-
li vse, da bo pogreb velika pro-
pagandna demonstracija. Obe
trupli bodo iz Heba odnesli v
veliki procesiji v Franzensbad,
kjer bosta ležala na visokem
mrtvaškem odru, nastopili be-
do trije najboljši govorniki
Henleinove stranke in godba bo
igrala žalostinke, med njimi tu-
di pesem "Imel sem tovari-
ša."

Nato bo Henlein sam položil
na krsti dva venca, enega v svo-
jem imenu in enega v imenu
stranke. Slednjiče pa bodo tru-
pli prenesli zopet v dolgem
sprevodu v njuno rojstno vas,
kjer bosta pokopana.

S tem pogrebom hočejo nazi-
ji napraviti vtis, da sta bila na
bojnem polju ubita dva junaka.

V Heb sta dospela dva ven-
ca z napisom "Adolf Hitler."

Nemško časopisje ostro piše
proti Angliji in Franciji, dol-
žeč ju, da vodite nevarno igro
spletk. Ravno tako zahteva, da
Čehoslovaška odpokliče z meje
svoje vojaštvo.

Ko je prišla ta zahteva v
Prago, tedaj so prišla tudi po-
ročila, da se nemško vojaštvo,
ki se je večeraj umaknilo 25
milj od češke meje, zopet bliža
meji.

Hitler baje pošilja največ vo-
jaštva na severno mejo Avstri-
je, kjer je češka meja le malo
zavarovana in ni gorovja, kot
pa je na zapadu in severu ob
nemški meji.

Čehoslovaška pa nemški za-
htevi nikakor ni ugodila in ni
odpoklicala vojaštva z meje,
temveč je poklicala pod zastavo
neznano število rezerv.

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

Kratka Dnevna Zgodba

EVGEN K. ILJIN:

LJOLJA

Gospodica, gradiču podobna enodružinska hiša Rostopčinovih je stala na vrtu zraven naše gimnazije, kjer so rasle akacije tako na gosto drug poleg druge, da so bile njih krošnje ko zid, in skoraj da ni mogel noben sončni žarek prodreti skozi to gosto vejjeve.

Družina je jako zase živel; gospod je bil državni svetnik in je bival s svojo ženo precej časa v letu v Petrogradu.

Okrog vrta te hiše so poletni krožili naše nezredne deške sanje, ki so nam povzročale marsikak nezgoden trenutek. Namesto da bi bili poslušali svoje profesorje, smo večkrat kar strmeli tjakaj na vrt in opazovali Ljoljo, petnajstletno hčerko Rostopčinovih, ki je bila angel naših sanj in obenem oseba našega pomilovanja. Prekrasno, mlado bitje — bila je plavaloska, imela je dolge, črne trepalnice in globoko v jamicah ležeče, rjave oči — zmeraj je ležala na stolu ležalniku in je bila videti ysa revna in sirotina. Večkrat je prišel k njej zdravnik, ki jo je preiskal in zmeraj poudarjal, da naj mirno leži in naj se nikar nič ne giblje.

Nič nismo vedeli, kaj ji je prav za prav. Vendar to smo razumeli vsi, je moralo biti takemu mlademu dekletu nekaj strašnega, da je kar večno mirno in tiho ležala na tem mrkem vrtu. V svojih pisemcih, ki smo jih ji, na kamenček privezane, metali na vrt, smo ji pisali, da nam ne gre v glavo, kako da more prenašati takšno življenje. Tega enostranskega dopisovanja, ki smo ga "oskrbovali" v odmorih in spetoma domov iz šole, sta se razen mene, udeleževala še dva prijatelja. Kolka Ganin in Petka Bekovski. Kolkov oče je imel tvornico za bombone. Petkov oče pa je bil kapitan malega parnika, ki je prevažal nato-vorjene čolne skozi prekop, ki je bil z njim prerezan otok na reki. Vzdušje tega prekopa so rasli krasni lokvanji. Ti lokvanji kakor tudi bomboni, ki jih je Ganinov oče večkrat pogrešal v skladišču, so romali po isti poti ko pisemca, skozi luknjo v vrtnem obzidju.

Nato smo zmeraj opazovali, kako se je Ljolja veselila teh naših daril, čeprav je imela že petnajst let, a je bila, kar je bila zmeraj zaprta, za vsako malenkost hvaležna in dovzetna. Ljolja, ki so ji bili starši jako premožni, se nam je navzlic temu zdela bolj revna ko kak beraški otrok. Res da ni pogrešala denarja, a nobene prostosti ni imela zaradi pretirane ljubezni svoje matere in zaradi zdravnikovih navodil, ki nam niso bili prav nič všeč. Zdravnik, ki je bil tudi naš šolski zdravnik in ki ga nismo prav nič marali, je spet in spet zadrževal, da ji je strogo prepovedano prekiniti zdravljenje z ležanjem ali da bi celo šla ven iz hiše.

Nekoč sem se z našim kočijazem Terentijem pogovarjal o Ljolji in sem mu pripovedoval, kako mora biti sirotica, ki je brez dvoma jako bolna, zme-

raj sama in zaprta. "Tu v mestu so ljudje nori," je odvrnil Terenti, "čudim se le, da niso vsi bolni. Pri nas na kmetih je vse drugače. Vsakdo, kdor pride tjakaj, ozdravi, in pri nas ni nobena bolezen nevarna. Če bi tvoja Ljolja prišla kdaj tja, bi jo ozdravela. Zares, da bi. Slišiš, fant, prav zares bi bila zdrava!" Terenti je izrekel to tako prepričljivo, da sem tudi jaz takoj veroval v to, da bi Ljolja ozdravela, če bi mogla ven na deželo.

To trdno vero sem drug dan razodel svojima tovarišema. "Res," je rekel Kolka Ganin, "če pravi to stari Terenti, potem že ve, kaj govori." Med odmorom smo pisali Ljolji: "Če hoče biti zdrava in močna in tekati okoli kot mi, moraš iti na kmete. Ko boš na deželi, boš brez dvoma ozdravela."

To pisemce sva vrgla na kamenčku čez zid in se postavila k odprtini, da bi videla, kako bo majno sporočilo vplivalo na Ljoljo.

Ona je pisanje prebrala, ga pritisnila na ozke, vdrtne prsi in za hip zaprla oči. Potem se je previdno ozrla okoli, naglo prišla k nam in zaklicala: "Jaz pojdem na kmete, na vsak način pojdem na deželo!"

Oba tovariša in jaz smo bili kar blaženi, da smo zbudili v njej voljo do zdravja, in Petka Bekovski, ki je bil jako dober latinec in tudi ponosen na svoje znanje, nama je sladkobno navedel: "Per aspera ad astra." Bili smo se le tega, da ne bi zdravnik ali Ljoljina mati pregovorila deklice. Drugo jutro je spet sfrčal listek na vrt: "Ti moraš na kmete!" In takoj po trikrat na dan, v slehernem odmoru, so frčale naše pisemske pošiljke z isto vsebino tjakaj: "Ti moraš na kmete!"

Čez dva dni nato — bil je petek — smo videli, zroč opoldne na vrt, kako je Ljolja z rokami na obrazu ležala na stolu in se jokala. Zraven nje je sedela njena mati in ji je na vso moč nekaj odgovarjala in prepričevala. Ljolja je ihtela na glas odgovorila: "Prav trdno vem, da bom ozdravela, če pojdem na kmete, jaz ne maram tu umreti."

V soboto smo ji mi trije še trikrat vrgli sporočilo. "Ostani trdna, kdor zaupa, ta živi; kdor živi se mora boriti in kdor se bori, mora zmagati!" To preprosto modrovanje se nam je tedaj dozdevalo ko oznanjenje.

Nedeljo smo uporabili tako, da smo šli najprej skrivaj v neko vrtnarijo, nato pa v gozd zunaj mesta po rože, da bi izročili Ljolji pri odhodu iz mesta lep šopek. Tako do dna smo si bili svesti svoje zmagе, tako prepričani, da se bo zares odpeljala. Celotno smo sklenili, da bomo do skrajnosti, če bi domači Ljolje ne pustili na deželo.

"Ljolja mora ozdraveti, to prisegamo mi trije." Tako se je glasila oblika naše prisege. (Takrat so bili petnajstletni fantje drugačni ko zdaj. Bili so otročji, a verovali so še v

stvari, ki življenje olepsajo in obogatijo.)

V ponedeljek dopoldne, med prvim odmorom, sva poslala Kolko naprej k odprtini v zidu. Takoj je ves razgret priteknel nazaj. "Ni je več!" nama je že od daleč zaklical: "Kdo ve?" je povzel Bekovski, tako resno ko kak modrijan, "če je odšla na kmete — ali pa v večnosti!" Ta modri izrek je tako vžgal Kolko, da je Petko s pestjo udaril po glavi, da se je zgrudil na klop. A Petka ni bil lud, kaj se! Priznal si je krivdo, povedal je oči in tiho dejal: "Prav imaš, ne kliči vraga, to ni dobro."

Posvetovali smo se, kaj bi bilo storiti, da bi se preverili, ali je šla ali ne. In smo sklenili, da bomo grede iz šole kar pozvonili in vprašali, ali je gospodična Ljolja doma. Vrtar ki nam je odprl, nas je osuplo pogledal. rekoč: "Kaj vas pa gospodična Ljolja briga?" "Radi bi vedeli, ali je že zdrava," smo odvrnili. Vrtar se je nasmehnil in odgovoril: "Je zdrava, je." S te m smo bili zadovoljni, saj smo zdaj vedeli, da se je odpeljala na deželo. Zahvalili smo se mu, in ko nas ni mogel več videti, smo od veselja poskakovali ko majhni otroci.

Kmalu nato so bile počitnice; tudi teli je bilo konec in spet se je začelo vsakdanje šolsko življenje. Ljolje še ni bilo domov. Peti razred nas je obremenil z novimi, težjim učnim načrtom, ki smo ga morali zmagovati; dva nova profesorja smo dobili, ki smo se jim morali privaditi; pet novih dijakov je vstopilo in tako je spomin na Ljoljo bolj in bolj bledele. Skoraj bi jo bili že pozabili, pa je nekoč Terenti, smejoč se dejal: "Saj sem ti rekel, da življenje na kmetih dela čudeže! Ljolja je že popolnoma zdrava, tako zdrava, da se je zaljubila v kmetičkega fanta."

Pohitel sem, da čim prej povem to novico Kolki Ganinu in Petki Bekovski. Oba sta bila ogorčena. "Kaj, v kmeta se je zaljubila?" je vzkliknil Petka, ki se je koj razgalil, da je sobičnež, ko je še pristavil: "... in za tako stvar smo se mi trije pehali!" Kolka Ganin ga zdaj ni več oklofotal, le zaničljivo ga je premeril in je s prepričevalnim poudarkom dejal: "Zmeraj se mi je dozdevalo, da so filozofi svinje a ti si najhujša." Bekovski je nagubal svoje učenjsko čelo, rekoč: "Da sem svinja, mi že lahko rečeš, a filozofe pusti, prosim, kar v miru. Moji tovariši iz preteklosti so dokazali, da niso svinje, ampak da so veliki ljudje. Sicer si pa ti velik tepec." Jaz sem v to besedičenje posegel le s pripombo: "Če to Ljolja tole slišala, bi jo bilo za nas tri sram." To je nemara vplivalo na oba petelinčka; odtelej pa, kot bi se zmenili, nismo nikoli več črhali o njej.

Leto so minila. Že dolgo je bilo odtelej, odkar smo bili na gimnaziji. Petka Bekovski "filozof" je bil na mornariški šoli, a Kolka Ganin, ki je nekoč mislil, da bo vstopil v očetovo tvornico, je bil v kadetnici, jaz pa sem študiral na univerzi pravo, leposlovje in modroslovje, čeprav sem nekoč sanjal o tem, da bom inženir.

Ko me ni bilo dve leti doma v rojstnem mestu, sem kot strasten turist sklenil, da bom svoje prve daljše počitnice uporabil za to, da pojdem peš domov. Nikoli nisem doživel kaj lepšega, kakor so bile te ure počitni po bližnjim, črti

stvari, ki življenje olepsajo in obogatijo.

Ko me ni bilo dve leti doma v rojstnem mestu, sem kot strasten turist sklenil, da bom svoje prve daljše počitnice uporabil za to, da pojdem peš domov. Nikoli nisem doživel kaj lepšega, kakor so bile te ure počitni po bližnjim, črti

stvari, ki življenje olepsajo in obogatijo.

"MILK FOR ME!"

"MLEKO ZA MENE!"

"Moja polt je bila zelo slaba.

Toda sedaj je vse to prešlo.

Vidiš, sedaj pijem

sveže mleko dnevno."

Kozarec mleka na dan, da dobro izgledaš

Sveže mleko je posebno bogat vir *apnenca*, prvine, katero mnogi zdravniki priporočajo za kožne bolezni. Izprevideli boste, da je mleko izvanredno prijetna in cenena pomoč za lepoto. *The Bureau of Milk Publicity, Albany.*

THE STATE OF NEW YORK

brezove gozdčice in čez majhne gričke.

Nekega lepega julijskega dne sem dolgo stal na neki višavi in sem občudoval prekrasen razgled. Na nasprotni strani se je lepo stopničasto dvigalo po obronku hriba krasno posestvo. Sredi gospodarskih poslopij je stala bela hiša, ki je bila zidana ko lična, okrogla palačica. Majhna cerkvice, tu di vsa iz beleka kamena je s svojim ozkim stolpičem blagoslavljal mišno pokrajino. Naglo sem stekel nizdol in vprašal nekega kmeta na njivi, čigavo je tisto posestvo. "To je pa last starega Rostopčina," je bil odgovor. Rostopčin, Rostopčin, ali ni to tisti stari gospod, ki je enodružinska hiša zraven naše bivše gimnazije tam v mestu njegova? — sem se domi-

slil. Vprašal sem kmeta in dejal je, da je tako, in še dodal:

"Prej, prej pri nas ni bilo tako lepo, a zdaj imamo angela, vnukinjo gospodarja." V duhu sem zagledal Ljoljo, tisto bolno, večno kašljajočo Ljoljo, bledega obraza, vdrtih prsi, votlih, rjavih oči s črnimi trepalnicami. Vprašal sem kmeta za bližnjico in sem stopal s drhtečim sreem proti nepričakovanemu svidenju s svojo prvo mladostno ljubeznijo. Tako sem bil ves iz sebe, da sem kar pozabil obiti se (na svojih pešpotih sem hodil najrajši bos) čepico sem vzel iz žepa in jo dal na glavo. Tako sem prišel do žične ograje in sem za ograjo zagledal širok, rjav hrbet ženske, ki je bila z obrazom

(Nadaljevanje na 4. strani.)

MOŽ BREZ IMENA

V mestnem zavetišču v Lizabonu je tih umrl mož, ki je tamkaj od l. 1916 živel brez imena.

Leta 1916 je holadnski trgovski parnik pripeljal v Lizabono neznanega moža, ki se je najbrž vlihotapil na ladjo, da bi se zastoj vozil. Nihče pa ne ve, kako se je zgodilo, da je mož na svojem potovanju izgubil svoj spomin. Holandski parnik je neznanca izkrcal v lizabonski luki, kjer so ga sprejeli ter skušali dognati, kdo in kaj je.

Nikdar pa se ni moglo zvedeti, kdo bi bil ta neznanec, kako se piše in odkod je. Celih 22 let je mož "brez imena" živel v lizabonskem mestnem zavetišču ter je ves ta čas spregovoril komaj nekaj stavkov. Bil je nemavado lep človek, velik, širokih pleč, imel je modre oči in svetle lase. Kakor so njegovi strežaji zatrjevali, je bil silo lepega obnašanja, kakor človek iz višjih krogov. Ugrabili so, kdo bi bil. Morda je

bil vojak, ki je bil kje na kralji fronti ujet ter se je z begom hotel rešiti svojega ujetniškega taborišča. Morda je bil tudi vojaški begunec. Ta uganika je ostala do danes nerazvozlana.

Vsekakor se je zgodilo, da je v teh dolgih letih prihajalo v Lizabono več, ko sto žensk iz vseh delov sveta, ki so upale, da bodo v tem neznanecu odkrile svojega pogrešanega moža ali zaročenca. Bile so ženske vseh mogočnih narodov. Marsikatera izme dnjih se je ob svojem obisku kar zaljubila v lepega neznanca ter ga hoteli vzeti s seboj domov. Nelet je mož "brez imena" živel do vseh takih izjav, živel je sam zase in se za nikogar ni zmenil. Sicer pa se je zdel do celja pri zdravi pameti.

Sedaj je ta neznanec mož nemavno umrl. Pokopali so ga v Lizabonu. Na njegovem nagrobniku pa bo napisano, da tukaj počiva "Lizabonski neznanec."

Važno za potovanje

Kdo je namenjen potovati v tujino, ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje ugodno in hitro. "Če se za-uzne obrnite na nas za vsa pojasnila."

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno so dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste počeli in ugodno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(Travel Bureau)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:

Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:

Jesero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Samarihi. — Med Jezidi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:

Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:

Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaročnik zaprekami. — V golobjaku. — Mohamedanski svetnik.

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:

Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:

Prvičkrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komandčih in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetov roman. — Sans Ear. — Pri Komandčih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj s medvedom. — Jama draguljev. — Končeno. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

EDINA SLOVENSKA POGREBNICA

V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA MME. JULIJA JAREMA

(za mrtve)

(za žive)

Pogreb \$110. in več

Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za pojasnila.

Številna, da boste v najo potrebo popolnoma zadovoljni.

135 E. 7th St., 2nd Fl. Ave. B Ave. A 107 PROSPECT AVE., ROOM 125 N.Y.

NEW YORK Tel.: ORchard 4-2008 B R O N X Tel.: MEtrose 5-5377

Boj za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: R. M.

Dobrosrčni Rihard Frankenstein se vendar prestraši. "Toda dušica. — to vendar ne gre kar tako; treba se je vendar potruditi, da moralno se niže ne pade. Veš, Rozani kaj takega ne bi nikdar zaupal. In dr. Tiefenbach tudi ni dejal posebno častno, da je imel z njo za našim hrbtom kake spletke. Pri sodnji je saj to zanikal in to je bilo tudi najmanjše, kar je mogel storiti. Rozano so morali najbrže zapustiti vsi dobri bogovi, da je kaj takega izpovedala. Kaj takega človek pred javnostjo ne sme priznati, posebno se, ker ni bilo potrebno, kajti takoj nato je bil odvezan vsake krivde."

"Kaj ne! Potem moraš razumeti, kako sem bila huda! Od tedaj se nisem imela nobene mirne ure. In vsi poznanec telefonirajo in povprašujejo po Rozani. Tedaj je bila moja dolžnost držati tvojo hišo čisto in vsem povedati, da smo jo zavrgli."

Rihard si obriše čelo. "Vedi Bog, da me je to zelo zadelo. Za Rozano bi — kot za tebe, djal roko v ogenj. Toda — dušica — svoje roke ji pa vendar ne moreva odtegniti ravno nasprotno, potruditi se moreva, da bo kje drugje dobila svoj dom."

"O, za njo se ti ni treba brigati, ker je bila že preveč objestna. Vsemu se je odrekla, ne mara sprejeti nobene pomoči, niti kake podpore. Rekla je, da ima še denar, ki ga je dobila po stariših in da hoče iti v tujino in si tam poiskati kako službo."

"Moj Bog, kakor da bi bilo to tako lahko!" "Kaj ne, smili se ti, Rihard?" "Toda dušica, saj je vendar tvoja sestra —"

"No, seveda, tudi meni je bilo zelo hudo, da sem morala biti proti njej tako stroga, toda v prvem razburjenju, veš — človek je popolnoma brez pameti."

Rihard jo boža. V takih stvareh so ženske najstrožji sodniki. Mož more lažje razumeti. Rozana je imela že tudi dvaindvajset let, Tiefenbach pa je bil ugleden in vpliven mož. Ali moramo mogoče njega poklicati na odgovor?

To skoro boječe vpraša ženo, kajti pred očmi mu plava nekakoj častnem mešetarstvu. Žena pa takoj kriknje, ga objame in ga žalostno vpraša, ako jo hoče umoriti, ako se poda v tako nevarnost. Ako je Rozana zapravila svoje življenje, tedaj sploh ni mogoče ničesar premeniti in Tiefenbach je bil pri sodnji obravnavi razrešen vsake krivde. Ne, ne, to nevarnosti svojega dobrega Riharda noče izpostaviti. Pravi mu, da si bo Rozana v tujini že kako pomagala, ker je dovolj odločna, poleg tega pa ji je tudi obljubila, da se bo obrnila na njo, kadar bo v kakšni stiski.

To Rihardu pomiri in Ursula se ga s priljubljenimi besedami in prošnjami posreči pregovoriti, da pusti vse stvari tako, kakor so in je pritrdil vsemu, kar mu je njegova sladka žena svetovala.

Tako je bila Rozana v hiši svojega svaka kmalu pozabljena. Ursula pa je lahkoživo živela dalje in si je v družbi iskala druge moške, da si prežene dolgočasje svojega zakonskega življenja.

Zato tudi Rihard Frankenstein ni prav nič postal pozoren na to, da dr. Tiefenbach ni več prihajal v njegovo hišo in prijatelj obeh zakoncev tudi ne. Vsakdo je skomignil z rameni in je pozabil na Rozano Martenovo.

Rozana je po tem, ko je zapustila stanovanje svoje sestre, v resnici šla v mali hotel v bližini Lessingovega gledališča. Tam je nedavno obiskala neko svojo sošolko, ki je potovala skozi Berlin in je zato vedela, da je ta hotel čist in obenem poceni; dve lastnosti, ki ste se ji zdeli važni. Tukaj se je počutila na varnem. Bala se je, da se bo med tem časom vrnil njen svak, da jo bo še poklical na odgovor in mu bo morala odgovarjati. Toda lagati mu ni hotela, pa tudi si ne bi dovolila, da bi kaj rohnel nad njo in bi jo mogoče še vrgel skozi vrata. Lečitev od sestre ji je bila težka, toda to je morala premagati. V hotelu je naročila, da ji prinesejo vse časopise ter je iskala pouznanje službe. Tedaj izprevidi, da je prišla na vsako ponudbo službe dvajset iskanj. Tako se prepriča, kot je že tudi domnevala, da ni nikakega upanja, da bi tukaj ali pa kje na deželi mogla najti kako službo. Poleg tega pa je bila tudi prepričana, da more le v tujini pričakovati, da ne bo zadela na poznanca, ki bi vedeli o njeni izpovedi pred sodiščem.

Toda kam naj gre v tujino? Hotela je iti čim dalje in ker je angleščino popolnoma obvladala, si pravi, da je najboljša, ako gre na Angleško ali v Ameriko, tam se bo neopazno mogla pomešati med množice in tam se največ potrebuje služkinj pri gospodinjstvu. Ker je bila izveščana v vseh različnih delih v gospodinjstvu, si misli, da bo znala delati in da se bo lahko preživela. In nobena dela se ni strašila.

Torej — najboljša bo še v Ameriki — toda vožnja velja mnogo denarja in ko bo stopila s parnika, bo morala imeti še tudi gotovo vsoto denarja, ali pa bo morala dokazati, da ima že zagotovljeno službo.

Na Angleško bi šla lažje, kajti vožnja tja ne stane mnogo in tudi pogoji za vstop v deželo so lažji. Slednjič ji pa pride na misel, ako ne bi bilo mogoče na kakem parniku dobiti kako službo, da ji ne bo treba plačati vožnje, da bo imela hrano in mogoče še majhno plačo.

Pred nekaj leti, ko je njen svak sklenil posebno dobro kupčijo in je z Ursulo in njo napravil izlet po Sredozemskem morju, je opazila, kaj mora stewardess delati. Tako delo bi mogla prav lahko zmagovati. Toda kaj naj napravi, da dobi tako službo? Pred vsem bi morala nekaj časa ostati v kakem pristanišču in si poskušati najti tako mesto.

V svoji neizkušeni Rozana seveda ni vedela, kako težavno je kaj takega dobiti, kar si je tako zelo želela. Ako se ji tudi to ponesreči, je bila pri vsem tem odločena, da gre v Severno Ameriko.

Naslednjega dne vzame z banke celo svoje malo premoženje in je vesela, da z obrestmi vred znaša osem tisoč mark. S tem se je mogla prav lahko peljati v Ameriko, četudi v zadnjem razredu.

(Dalje prihodnjik.)

Obiščite Jugo-Lavijo to leto! Pridružite se enemu osebnih vodnih potniških ali poletnih izletov na Cunard White Star Line in uživajte v družbi svojih rojakov razkošne ugodnosti... Dobro kuhinjo... uljudno postrežbo... prijetno zahvalo. Vse to je proslavilo to prago in jo priljubilo našim rojakom ter potnikom v splošnem.

AQUITANIA

1-15 JUNIJA, 13. JULIJA

GEORGIC

28. MAJA

pod vodstvom M. Ekeroviča

HRVATSKO PEVSKO DRUŠTVO "ZORA"

PRIREDI IZLET NA GEORGIC — 28. MAJA

POD OSEBNIM VODSTVOM

Glede podrobnosti in prostorov se obrnite na svojega lokalnega zastopnika ali na

CUNARD WHITE STAR

25 Broadway New York City

Boj za južni tečaj se začne

Čeprav ima Francija sedaj mnogo drugih večjih skrbi, je vendarle javno oznanila, da zahteva zase velike dele ozemlja okoli Južnega tečaja, ker hoče tamkaj ustanoviti letališča. Ker so že poprej Anglija, Zružene države, Avstralija in tudi Norveška zaslele in zavzele precejšnje dele južnega tečaja ozemlja, moremo pričakovati, da se bosta v kratkem oglasili tudi Nemčija in Rusija, ki bosta tudi hoteli biti deležni kosčka južnega tečajskega ozemlja. Iz vsega tega pa utegne zrasti nov povod za nove prepire in nesoglasja.

Francija zahteva zase tečajsko ozemlje med 136 in 142 stopinjo vzhodne dolžine in od 80.

Prav tako pa so Norvežani na drugi strani Južnega tečaja odkrili tri ozemlja, ki jih imenujejo po Larsu Christensenu. Ingrieli Christensen ter po kralju Leopoldu in kraljici Astridi. Del tega ozemlja pa sedaj zahteva tudi Avstralija. V soglasju z avstralskim parlamentom je avstralska vlada oklicala za avstralsko ozemlje prav fisti del južnotečajskega ozemlja, ki ga sedaj terja Francija.

Ker pa so Avstraleci najbližji sosedje Južnega tečaja, najbrž ne bodo tako radi popustili. Zlasti pa ni verjetno, da bi se Avstraleci v tem pogledu vdali, ker je blizu tistega ozemlja najboljši lov na kite.

Zaradi vseh teh dogodkov so silno vznemirjeni Norvežani, ki terjajo zase del ozemlja okoli Južnega tečaja in ki so bili in so še vodilni v lovu na kite. Ti upravičeno naglašajo, da lov na kite vedno manj nese in da bi se nazadnje sploh ne izplačal več, če bodo kitolovci morali

plačevati še posebne pristojbine tujim vladam. Kitolov je tista točka, kjer so tudi Nemčija, Japonska in tudi Rusija najbolj prizadete in ki zaradi kitolova utegnejo prej ali slej terjati isto, kar zahtevajo zase drugi.

Torej boj za sicer pusto in prazno ozemlje Južnega tečaja se ne bje z drugega vidika, kakor le s tega, da bi tamkajšnje morje bilo lovišče za kite domačim ladjam in pa, da bi na tistem pustem ozemlju države mogle ustvarjati svoja letalska oporišča. Kitolov vsako leto prinaša milijone dobička, letalska oporišča pa so važna za letalski promet. Profit in vojska si tukaj podajata roko.

LJOLJA

(Naučjevanje z 3. strani.)

obrnjena proti hiši in je brzkone trgala rože. Nenadoma seje okrenila — in pred nenoj je stala — Ljolja. A popolnoma drugačna Ljolja! To je bila močna, opaljena gospa rdečih lic in polnih, rdečih ustnic; lasje so bili temnejši, in povsod iz nje je kipele zdravje duše in telesa.

"Vi," je rekla samo, "kaj pa vi tukaj debatate? Brž pojdite tukaj na desno noter." Vstopil sem skozi vrata na vrt, ki ga je bilo eno samo sonce, in tako sem bil osupel zaradi spremembe, da sem komaj spravil kako besedico iz sebe. Da je bila to Ljolja, tista bolna, slabotna, strta Ljolja — to se mi je zadelo kot pravilica. In vendar je bila resnica in nemara je ljudje tod okoli sploh niso drugačne poznali. Ljolja je pripovedovala in pripovedovala, živahno in veselo, in ko se je mimogrede ozrla na moje boste noge, se je začela tako razposajeno grohotati, da sem mislil, da jo morata zdaj slišati tudi Bekovski na vojni ladji v Črnem morju in Kolka Ganin na vojaških vajah pri Kijevu.

Potem se je zresnila in je dejala: "Vam sem dolžna hvala za življenje in srečo! Zmeraj sem mislila na vas in sem bila kar užaljena, ko mi niste nikoli pisali. A zdaj nisem nič več huda na vas."

Tedajci se je zgoraj pojavil neki mož. Krepko je stopal k nama, tako da sem kmalu razbral poteze njegovega obraza. Imel je bravlo, a je bil vendar mlad videti; bil je vprav prava podoba ruskega veleposelnika iz dežele.

"Moj mož," je rekla Ljolja.

"GLAS NARODA" ADVERTISE

JUGOSLAVIJA

po gladki solnčni

JUŽNI PROGI

"Solnčni strani Atlantika"

NAJHITREJŠA DIREKTA SLUŽBA

VSE PARNIKE

in LINIJE

ki so važne za Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.

YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

To so stajane "Solnčne Ploče", vsebujejo vse posebne izborni, prodajni Južne Progi z neprekosljivimi prostori in službo svetovnoslovskih italijanskih ladij. Gibanje na prostem ali počitek na solnčnih krovih, vas počiva in vam da udobnost, da uživate vse veselje prečenoceanke vožnje. Prostori turistnega in Trečjega razreda na vseh parnikih vam nudijo velike moderne kabine, veličastne obednice, razkošno javne prostore, ne nadkrijivo hrano in neprekosljivo službo.

VULCANIA SATURNIA

Naravnost v Jugoslavijo:
25. junija; 9. julija; 30. julija;
13. avg.; 1. sep.

REX C.D.SAVOIA ROMA

Preko Genoa: 4. jun.; 11. jun.; 18. junija; 30. junija; 2. julija
Za pojasnila vprašajte pooblaščenega agenta ali pri Italian Line, 624 5th Ave., N.Y.C.

ITALIAN LINE

ki je sledila moj pogled in se je vsa blažena smehljala. Spomnil sem se Terentijevih besed. Tu je bila pristna pravila zemlje, ta možki je bil njen simbol. Nisem se mogel premagati in sem glasno povedal svojo misel ko mi je Ljolja predstavila svojega moža, in sem še dodal, kako je zdravo podeželsko življenje čudežno oz. travilo Ljoljo.

Takrat je vzela moževe roke v svoje in je odvrnila, nežno zreč v moža: "Zares, velik čudež se je zgodil z menoj zaradi še večjega čudeža: — zaradi ljubezni!"

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prilazite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, ki jih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tui, druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin
- COLORADO: Pueblo, Peter Culig, A. Saftić; Walsenburg, M. J. Bayok
- INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
- ILLINOIS: Chicago, J. Bevk; Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois); Joliet, Jennie Bambich; La Salle, J. Spelich; Mascoutah, Frank Augustin; North Chicago in Waukegan, Matb.
- WARŠEK
- MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
- MICHIGAN: Detroit, L. Plankar
- MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze, J. Lukanich; Ely, Jos. J. Peshel; Eveleth, Louis Gouze; Gilbert, Louis Vessel; Hibbing, John Povše; Virginia, Frank Hrvatic
- MONTANA: Roundup, M. M. Panian; Washoe, L. Champa
- NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
- NEW YORK: Gowanda, Karl Stinisa; Little Falls, Frank Maslo

- OHIO: Barberton, Frank Troha; Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant, John Kumše; Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON: Oregon City, J. Koblar
- PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar; Broughton, Anton Ipravce; Conemaugh, J. Brezovec; Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Rupnik; Export, Louis Supančič; Farrell, Jerry Okora; Forest City, Math Kamin; Fr. Blodnikar; Greensburg, Frank Novak; Homer City, Fr. Ferencik; Johnstown, John Polantz; Krain, Ant. Tauzelj; Luzerne, Frank Balloch; Midway, John Zust; Pittsburgh in okolica, Philip Progar; Steelton, A. Bren; Turtle Creek, Fr. Schiffrer; West Newton, Joseph Jovan ...
- WISCONSIN: Milwaukee, West Altis, Fr. Skok; Sheboygan, Joseph Kakeč
- WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar; Diamondville, Joe Rolich
- Vsak zastopnik izda potrdilo za sveto, katero je prejel. Zastopnike toplo priporočamo.
- UPRAVA "GLAS NARODA"

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"NAŠI KRAJI"

ZBIRKA 87 SLIK

iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisku na dobrem papirju, v velikosti 5x7 1/2 inčev

Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1

SPADA V VSAKI SLOVENSKI DOM

"GLAS NARODA" (Dep. K) 216 W. 18th Street, New York

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

V knjigarni "Glas Naroda" lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jarčiča, Preglja, Kmetova, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov, Gospodarske, gospodinske in poučne knjige ... Igre, pesmi, zemljevide.

Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.